

Життя в ТАБОРІ

УКРАЇНСЬКИЙ ПОЛОННИК

Табір Укр. Полонених

Ріміні - Італія

Субота, 31.8.1946

Рік II.

Ч. 93/108'

До свята ЗБРОЇ

/Д.Р./ Провдоподібно, ніякий з народів світу не цинив і не цинить своїй збройній силі і не прищавав поняттям зброї такого лицарського значення та традиції у тій мірі, що український. Це не впливало з п'янової політики української державності або зо свідомості мілітаристів частини українського народу; це було просто вислідом догматичної, обставинами і боротьбою створеної та в крові закріпленої філософії, що її початком і кінцем була вроджена лицарська відвертості, широкого, воїнського народу, увінчана одноким у світі безсмертним гаслом Невідомого Лицаря - Іду на вас!

Цей народ бездержавний, мимо всіх даних, потрібних до створення власної держави, з природи самої речі, ми мусимо цинити своєю зброєю та її подвиги. Але факт остаеться фактом, що ми робимо це без найменшого пропагування її вартостей, робимо це просто підсвідомо, так само, як підсвідомо признаємося до свого національного походження, не створюючи з цього факту ніякої проблеми. Так, ми - українці і все. А кому це не подобаеться, хай скаже нам це в очі. Так само ми цинимо й любимо свою зброю, тож відважно звертаємося лицом до кожного, хто дає нам - менше або більш виразно - пізнати, що йому це не подобаеться. Во поняття й містерія мати зброю увіймає вже в нашу кров. Ми ніколи не підходимо до неї як політики, але робимо це як воїни, виходячи з цього простого заложення, що тільки зброя може нам забезпечити самостійне життя, що

тільки зброя може себе оправдати на границі двох світів. Можливо, в інших місцях світу є інакше; у нас бо так, як є. Тому ми зпрямітством гляділи на народи, які, маючи повну змогу вжити своєї зброї в обороні своєї неволності, не зробили цього. Ми гордили чехами, коли вони без вистрілу піддалися Гітлерові, ми гордили жидами, коли вони дозволяли гітлерівським катам винищувати їх безкарно, ми гордили французами, які зневірившись у силу своєї зброї; зате ми подивлялися польським, які протягом двох місяців боронили Варшаву перед переважними силами військ Німеччини. В тих оцінках ми керувалися вродженою лицарською, ми не входимо і не входимо в крутість політики, цинили факти так, як на те вони заслуговували. Нам жаль, коли інші нації, мимо змоги боротися, надають на коліна. Нам соромно й прикро за них, ми починаємо гордити ними. Ця вроджена примета українців датується від давніх дощів, з самих світанків історії України і не має нічого смішного з політикою сил та політичними мілітаризмами. Біла зброя - це для нас святоді, що їх вільно вживати тільки у власній обороні, тільки лицарським способом, але тоді вона мусить бути вжитою й окупленою кров'ю так, щоб з неї виростали ідеї для майбутніх поколінь. Ніколи не вільно зневіриватися у свою зброю. Краде хай сто разів повторяться Крути, Базар чи Броди, ніх бодай один раз українці мали б піднести вгору руки пере

ворогом кавалю.

Ціх наших поглядів, вкорі-
нених у наші душі, свідомі не
тільки ми; дуже добре про них
знають і наші любі сусіди.
Навіть туполобі німці возилися
з Дивізією „Галичина“ так довго,
що їй не мали часу належно ви-
користати її на фронтах. Боя-
лися дати зброю нам у руки.
Це факт. Але чому так? Відпо-
відь проста: ми не вживаємо
зброї для вбивств і насильств,
але для оборони надбань люд-
ства, й тому варвар вічно боя-
тиметься озброєного лицаря.

Правдою є, що справедливість
у світі тільки тоді щось варта,
коли має меч у руках. Нехай
для України остаеться я правдою,
що освячений меч в руках спра-
ведливости це символ вишости
людського духа над пристрастями,
а в нашій мові — символ пере-
мори Правди над Неправдою. Скеп-
тик може тут додати, що Правда,
щоб вибороти собі в новому сві-
ті право громадянства, потре-
бує меча, і то не одного. У від-
повідь на це. ми маємо докази,
що в наших руках меч воював

тільки за правду і що коли
вона нас покличе знову до ді-
ла, ми напевно не будемо на-
думуватися й комбінувати, які
користі з цього б витягнути,
так, як не робили ми цього й
досі. Своє завдання, щоб ви-
бороти Правді місце в Україні,
ми виконаємо, хоча б вислідом
нашої боротьби наші знову бут
тільки могили, розсипані по
світі, та табори полонених.
Українська зброя це ніколи
не піддалася ворогій кавалі,
й український меч протягом дві
віків історії ніколи це не за-
ржавів. Це може хтось назвати
зброєю духа, хто інший — віч-
ним революціонерством. Україн-
ської зброї берегла й береже,
як ока в голові, свідомо тіль-
одного: доки українська зброя
— в українських руках, доти
Україна не зникне з поверхні
землі, а її лицарство все ж
переможе, як перемогло вже
не раз упродовж тисячеліть,
ставши лицем до ворога і ки-
даючи боевий вигук: Іду на вас
Свято зброї це одне з тих
наших національних свят, що

У СЛОВАЧЧИНІ

Подасно декілька вісток за
світовою пресою із Словаччини,
які показують, що Словаччина
все більше починає відчувати
на собі тиск большевицької
опіки.

26.5.ц.р. дві чехословацькі
дивізії були призначені для
поборювання повстанців у схід-
них районах Словаччини. Там
загніздилися сильні з'єднання
повстанців, зложені з україн-
ців та словаків. Боротьба чехо-
словацьких військ з партизанами
принесла дуже малі користі, бо
повстанці мають повну піддержку
у місцевому населенні. Воно
дає їм інформації про рухи
військ. Дуже багато воєнків уря-
дових військ при кожній нагоді
переходить до повстанців.

В останній час проти повстан-
ців кинули відділи червоної
армії.

18.5.ц.р. близько Кральованів згорів міст. Оригіналь-
ний залізний міст знищили пар-
тизани ще в 1944 році. Влітку
1945 р. збудували на його місце
тимчасовий, дерев'яний. Вино-
ник облив міст нафтою і підпа-
лив, внаслідок чого він згорів
майже в цілості. Слід додати,
що міст, про який мова, лежить
на шляху Братислава — Кошиці і
тим дуже важний для руху. Ріка
Ваг у цьому місці досить гли-
бока та дуже бистра. Поліція
енергійно шукає за винувником.
Але як далеко вона може його
переслідувати?

Більшість провізоричних
мостів, збудованих червоною
армією в Словаччині, вилетіла
в повітря, або згоріла, підпа-
лена невідомими винувниками,
подібно, як вище згаданий міст
на Вазі, біля Кральован.

Велика кількість воєнного

ними ми віддаємо почесь величчю нашого національного духа та його проявам у важкій і впертій боротьбі за Державну Незалежність. Таким воно для нас і останется.

ooooo

ВІСТІ

з світу

+++ Лондон, 29.8. В робітні Бідо, міністра закордонних справ Франції, сьогодні зібралися міністри закордонних справ Великої Британії, щоб обговорити дві головні справи: справу поправок до мирових договорів з буржунськими державами та справу пересунення реченця загального зібрання ООН.

Справу поправок міністри однозгідно вирішили віддати до розгляду своїм заступникам. При обговорюванні другої спра-

ви виявилось деяке розходження в думках. Бірнес і Бевін були тієї думки, що ООН повинна зачати свої наради згідно з назначеним реченцем, і це не буде перешкодою для дальших нарад паризької конференції. Цьому спротивився Молотов, заявляючи, що малі держави не мають достаточної кількості дипломатичних сил, щоби могли рівнобіжно брати участь у паризькій конференції та в засіданнях ООН.

Бідо заявив, що без порозуміння зо своїм урядом він не може зайняти в цій справі жодного становища. Міністри відложили це питання до слідуючого засідання.

+++ На мировій конференції в Парижі працювало сьогодні 6 комісій, з яких найкращі поступи осягнула комісія для Фінляндії; протягом 90 хвилин вона осягнула порозуміння відносно всіх точок мирового трактату, за винятком австралійської поправки про забезпечення прав людини.

матеріалу знаходиться ще серед народу. Цей матеріал повинен був бути стягнений до складів армії, але цьому всякими способами протидіяли комуністи. Коли якийсь урядник з рядів Демократичної Партії видавав розпорядок у справі стягнення воєнних матеріалів, його шеф, який звичайно є комуніст, видавав тайний обіжник, яким повідомляв, що цього зарядження не треба виконувати.

"Базлер Нахріхтен" з 11.6. ц.р. у статтейці п.н. "Труднощі і сили Чехословаччини" поміщує такі вісти про повстанський рух у словацьких горах:

"... Існує ще одна небезпека й потенціально джерело неспокою. У Словаччині між Біліми Карпелами і Бескидами, між Міліною і польською границею, на понад тисячаметровій височині, у лісній і слабо зародженій околиці - перебуває

понад 10.000 опірників із Польщі, Югославії, Німеччини, Чехословаччини й інших країв. Вони є зорганізовані на військовий лад і піддаються командуванню, з яким немає жартів. Тут містяться цілі дивізії. Вони є озброєні наймоцнішою технікою. Ці тверді люди, не вважаючи на тверді умови їхнього життя, опановують своєю зброєю, а ще більше своїм відношенням і поведінкою супроти місцевого населення, всю цю гірську околицю. Їм не бракує муніції, зброї й набоївних апаратів. Вони стоять у щоденному зв'язку зо своїми побратимами з польського, мадярського і югослав'янского рухів відпору, а їхня різко протисоветська діяльність сягає аж у володіння Росії. Небезпека цього руху спонукала власті виступити проти нього з найбільшою рішучістю.

+++ На сьогоднішньому засіданні Ради Безпеки розглядали далі справу прийняття до ООН нових членів. Югославія попросила прохання Альбанії, мотивуючи це тим, що Альбанія підтримувала під час війни югослав'янських партизан. Представник СРСР піддержав прохання Монголії, на що британський делегат сказав, що вона не має досвіду в міжнародній політиці. Громико зате не годився прийняти Трансйорданію в члені ООН, бо - на його думку - вона з політично зв'язана з Палестиною, в якій немає ще порядку, а також тому, що між Трансйорданією та СРСР немає дипломатичних відносин.

Делегат ЗДПА піддержав прохання Португалії, кажучи, що в критичних хвиликах війни вона задержала свою нейтральність, та в деякій мірі помагала альянтам.

В дебати вжили права вета СРСР, проти прийття до ООН Португалії та Трансйорданії, а делегати ЗДПА й великої Британії - проти прийття Альбанії та Зовнішньої Монголії.

+++ Британський головнокомандувач у Палестині повідомив, що кару смерти 18-ох засуджених євдів, членів терористичної організації "Штерн" він зміняє на досмертну тюрму.

+++ Град, 29.8. Італійський уряд вислав меморандум на мирову конференцію, в якому домагається звороту італійського золота, яке вивезли німці, а тепер нахдиться в одній із держав, які провадили війну з Німеччиною.

+++ Світський дипломатичний представник у Греції повідомив секретаря міністерства закордонних справ, про свій відїзд з важливою місією до Москви.

+++ Арабський комітет вирішив відкликати британське запрошення на арабсько-євдівську конференцію для впорядкування справ Палестини, бо британський уряд не погодився на участь у кон-

ференції Брусельського Муфті.

+++ З Вашингтону повідомляють, що Чехословацька внесла до Міжнародного Банку прохання, уділити їй 350 міль. позички на переведення трілітнього плану.

oooooooooooo

ОГОЛОШЕННЯ.

Подається до загального відома, що Команда Табору має намір відкрити в найближчому часі такі школи:

1. Технічна Школа,
2. Матуральний Курс,
3. Педагогічна Школа,
4. Торговельна Школа,
5. Рільничча Школа.

Всі зацікавлені повинні в найкоротшому часі зареєструватися у відповідних керівників шкіл, згідно з їхніми місцевими заарядженнями.

Референт Шкільництва.

ooo

ОГОЛОШЕННЯ.

Пригадуємо, що це тільки два дні - 31.8. та 2.9. - всі листи, надані на нашій пошті, відїдуть із табору безплатно офранковані пам'ятковими таборовими значками, що їх видало таборове Товариство "Український Філітеліст".

Товариство переконане, що таборовики широко використають цю нагоду.

Пам'яткові таборові значки можна закупити в кор. Волошакевича /7.бльок/ в ціні:
1 серія /4 значки/ - 20 лірів,
1 бльок /середня серія/ - 35 л.
1 аркуш /18 значків/ - 100 л.

Управа Т-ва

"Український Філітеліст"